

ΧΙΟΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

11.6. Ξεκινάμεεεεε!!!! Ας γίνουν αυτή τη φορά οι πιο βαρετές διακοπές της ζωής μας, τελείως χωρίς επεισόδια, καταστροφές, προβλήματα ..., παρόλο που μια φίλη μας θα προτιμούσε το αντίθετο, γιατί της αρέσει πώς περιγράφω με σατιρικό τρόπο τα δυσάρεστα γεγονότα. ΚΑΜΙΑ καταστροφή να μην πάθουμε αυτή τη φορά, να μη διασκεδάσει ΚΑΘΟΛΟΥ!!! Στο check-in δέχονται τα τεστ PCR μας, για την κιθάρα δεν πληρώνω τίποτα, ευχάριστα βαρετό το ταξίδι μας. Αλλά δε γίνεται να μη γελάσετε καθόλου, γι' αυτό συγκεντρώνομαι τώρα στους άλλους πελάτες. Καλούν το boarding-group PRI (PRIORITY) και αμέσως κάτι έξυπνοι από το γκρουπ 3 τρέχουν στην έξοδο. «Είπε τρι, αυτό είναι αγγλικά και σημαίνει τρία», επιχειρηματολογούν πριν τους στείλουν πίσω. Μετά τους αφήνουν να περάσουν πάλι μαζί με εμάς τους όχι τόσο σπουδαίους επιβάτες.

Μετά από μια ήσυχη πτήση φτάνουμε στην ώρα μας στην Αθήνα, τι βαρετό είναι αυτό πάλι, έ;;; Δε μας πιάνουν για τεστ, τι ανακούφιση, γιατί οι νοσοκόμες στο αεροδρόμιο φαίνονται πολύ δραστήριες!

Λίγο αργότερα φτάνουμε στο σπίτι της θείας και του θείου, η χαρά μας είναι μεγάλη μετά από τόσο πολύ καιρό. Οι άνδρες βλέπουν τένις και ποδόσφαιρο, οι γυναίκες κουβεντιάζουμε στην κουζίνα, εκεί είναι η θέση μας, μάλιστα. Το βραδάκι πάμε σε μια ταβέρνα μαζί με την Ίλζε, τον Γιάννη και τον Ιάσωνα και τρώμε ωραία μεζεδάκια. Λίγο μετά το φαγητό ο θείος αρχίζει να μας ρωτάει αν δεν έχουμε όρεξη να δούμε τένις. Θέλουμε πρώτα να τελειώσουμε την μπίρα μας. Ο θείος μάς πιέζει λιγάκι, μας «ενθαρρύνει» να πιούμε πιο γρήγορα, γιατί έτσι θα μπορούσαμε να δούμε πιο πολύ τένις. Επί τέλους δεν αντέχει πια και φεύγει μόνος του, τι αργοί που είμαστε εμείς οι Αυστριακοί!

Αποχαιρετούμε την Ίλζε και τους δικούς της και τρέχουμε σπίτι, όπου βλέπουμε ΜΟΝΟ 2 ώρες τένις. Κρίμα! Γιατί δεν κάναμε πιο γρήγορα;;;

12.6. Το μεσημέρι η θεία φτιάχνει φρέσκες τυρόπιτες με χωριάτικη, ο θείος μας σερβίρει φίνο κρασί, πόσο μας κακομαθαίνουν!!! Μετά πίνουμε καφέ και βλέπουμε ποδόσφαιρο, αυτό μου έλειπε! Το βράδυ πάμε στη Χίο και πάλι δεν έχει περιπέτειες, αναγνωρίζουν τα τεστ μας, φτάνουμε στην ώρα μας, τι βαρετό! Στο ξενοδοχείο Emporios Bay χαιρετάμε τη Γιούλη και τον Ηλία και πάμε κατευθείαν στον Μπάμπη, όπου μας περιμένει ο Διαμαντής. Μας πληροφορεί ότι από σήμερα επιτρέπεται πάλι μουσική στις ταβέρνες, όχι ζωντανή μουσική όμως, και οι πελάτες πρέπει να μείνουν καθισμένοι. Γι' αυτό θα πάρει αναπηρικό καροτσάκι και θα χορέψει καθισμένος. Σκάει απ' τα γέλια για αυτό το ωραίο καλαμπούρι του. Κουβεντιάζουμε με το Βάλτερ, την Ιβάννα, το Θοδωρή, την Πάτρα, τη Χρυσούλα, τον Μπάμπη, τον Φώτη, την Αγγελική και τον Μάκη. Στις 3 το πρωί πάμε για ύπνο. Επί τέλους ευχάριστο ωράριο!!!

13.6. Πάμε στην παραλία μας, το Φώκι (Φώτσι στα Πυργούσικα, μας διορθώνουν), για να δούμε αν φέτος είναι πλατιά ή στενή. Φαίνεται ότι οι φουρτούνες το χειμώνα ήταν δυνατές, γιατί εξαφανίστηκε η μισή παραλία. Ευτυχώς όμως έμεινε ακόμα αρκετός χώρος για μας.

Το βράδυ πάμε με τη Ιάσμη στη Μαρία, όπου ο Βάλτερ, ο Άντι και ο Μαρσέλ (το «Γρουπάκι») κάνουν μουσικούλα. Ο Άντι λέει τραγούδια απ' όλο τον κόσμο. Μετά παίζω κι εγώ, γιατί η παρέα ζητάει ελληνική μουσική. Είμαστε 3 κιθάρες, 1 μπουζούκι, ένα τύμπανο και πολλές φωνές που τραγουδάνε δυνατά, φάλτσα, με ενθουσιασμό και με πάθος! Στις 2 το πρωί τελειώνει η βραδιά και πάμε για ύπνο, γιατί όλες οι άλλες ταβέρνες έχουν ήδη κλείσει. Τεμπέληδες. 😊

14.6. Σήμερα έχει καταιγίδα, γι' αυτό δεν κάνουμε μπάνιο, αλλά μια εκδρομή στο Πυργί, στα Αρμόλια και στην Κώμη.

Στο Πυργί συναντάμε παλιούς φίλους, ένας απ' αυτούς δε θέλει φέτος να μας κάνει παρέα, γιατί εμβολιαστήκαμε ήδη και γι' αυτό είμαστε επικίνδυνοι. Μας βάλανε τον ιό και θα μπορούσαμε να τον κολλήσουμε, φοβάται. Τις γνώσεις του τις απέκτησε στο ιντερνέτ, ας μη μας κάνει παρέα τότε, δεν πειράζει.

15.6. Βρέχει και γι' αυτό πάμε στη Χώρα για ψώνια, επισκεπτόμαστε τη Γεωργία στο μαγαζί της και πίνουμε ένα καφεδάκι στον Καφενέ.

16.6. Κάνουμε εκδρομή στον Άγιο Ισίδωρο.

Μας αρέσει τόσο πολύ που αποφασίζουμε να μείνουμε λίγο. Πάμε λοιπόν σ' ένα καφενείο στην παραλία. Η μουσική ροκ είναι πολύ δυνατή, η ορδή μεθυσμένων Αμερικανών την σκεπάζει όμως. Δεν είναι όλα πάντα τέλεια, φαίνεται 😊...

17.6. Το πρωί στο ξενοδοχείο βλέπουμε ένα εντυπωσιακό ζευγάρι. Μας εξηγούν ότι πρόκειται για έναν περίφημο Ιταλό συνθέτη ελαφριάς μουσικής με την καινούργια φιλενάδα του. Φαίνεται ότι και η μασέλα είναι καινούργια.

Δε θέλω να πω πολλά για το ποδόσφαιρο που βλέπουμε σήμερα στο Γιώργο, μόνο αυτό: Ο Διαμαντής υποστηρίζει την Αυστρία με πολύ ενθουσιασμό και μετά από λίγο κολλάει όλους τους άλλους πελάτες στο μαγαζί. Μάταιος κόπος, γιατί χάνουμε εναντίο της Ολλανδίας. Προτιμάω τις μουσικές βραδιές, αλήθεια!

18.6. Η Γιούλη μας λέει ότι πολλοί πιστεύουν ότι το εμβόλιο του Pfizer μαγνητίζει. Εκείνη το δοκίμασε, αλλά όλα τα μέταλλα που έβαλε στο σημείο του εμβολιασμού έπεσαν. Μετά κόλλησε ένα βότσαλο στο χέρι της, έβγαλε φωτογραφία και την ανέβασε στο Facebook. Και μια «έξυπνη» έγραψε ότι οι πέτρες περιέχουν μέταλλα και γι' αυτό κολλάνε στο σημείο του εμβολιασμού. Άλλοι της έγραψαν να μην πάει στο Μαύρο Γιαλό, για να μην πάρει όλα τα βότσαλα μαζί της και να μην κάνει κολύμπι, γιατί με όλα τα βότσαλα πάνω της θα πνιγεί. Το τελευταίο είναι από μένα, προσέχω πολύ τη Γιούλη μου, ε; Ένας γράφει ότι τα μέταλλα του εμβολιασμού περιέχουν κωδικό και μόλις ενεργοποιηθεί το 5 G, ένας υπολογιστής θα αντιγράψει τον κωδικό και θα μας συνδέσει. (Με τι;) Στο εξωτερικό λειτουργεί ήδη, ξέρει. Λίγες μέρες αργότερα μια κυρία στη Βέσσα μας λέει ότι δεν πίστεψε όλα αυτά, αλλά μετά το είδε με τα δικά της τα μάτια: Ένας κύριος στην παραλία έβαλε έναν χρυσό σταυρό στο

σημείο του εμβολιασμού. Και κόλλησε! Χρυσάφι που μαγνητίζεται, ένα θαύμα, ένα θαύμα! Αλλά γιατί να μην πιστέψουν οι άνθρωποι τέτοια, αφού πιστεύουν και το ότι μετά το θάνατό μας θα ανεβούμε στον ουρανό και θα καθίσουμε σ' ένα σύννεφο. «Ναι, και μετά θα μας τρακάρει αεροπλάνο», υποθέτει ο Διαμαντής.

Το βράδυ τρώμε στου Μπάμπη και διασκεδάζουμε με τις κακίες του Θοδωρή. Αναρωτιόμαστε με τι βάφει τα μαλλιά και το μουστάκι του ο Πυθαγόρας. Με βερνίκι παπουτσιών ή με πίσσα; Αργότερα μαθαίνουμε απ' τον ίδιο τον Πυθαγόρα ότι χρησιμοποιεί ασφαλτό. Η Πάτρα μας λέει ότι ο Μήτσος της καντίνας τη θυμίζει κύκνο

με τον όμορφο λαιμό και τις χαριτωμένες κινήσεις του.

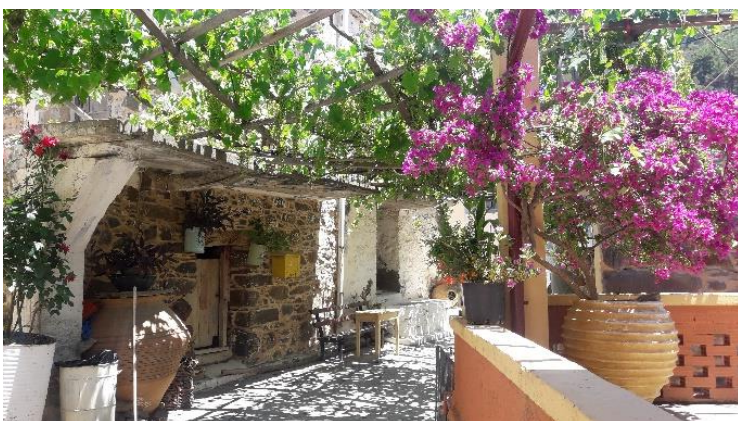
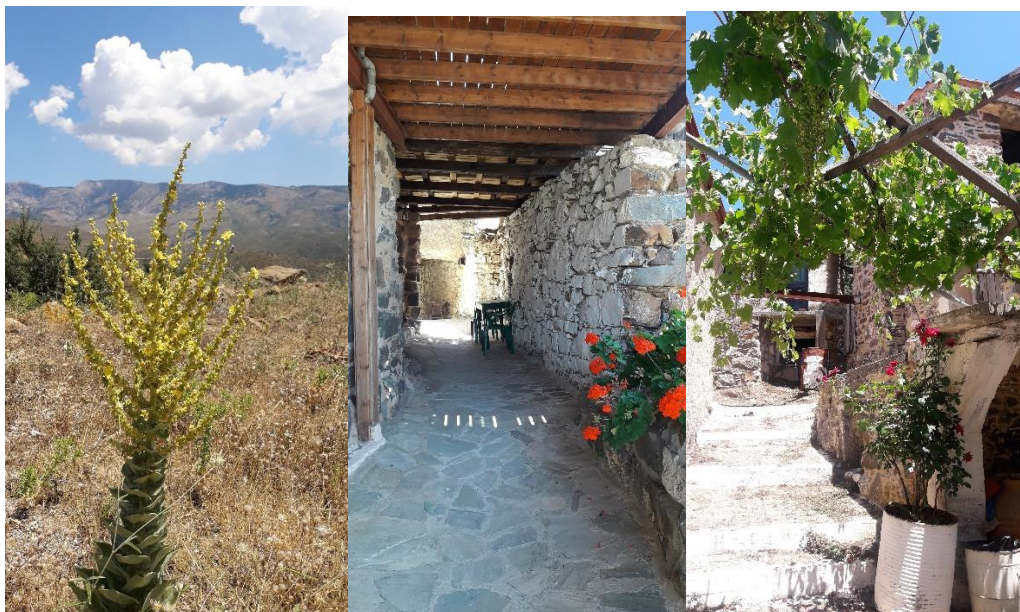
19.6. Πάμε στα Μεστά και κάνουμε μπάνιο στην παραλία Αποθήκα. Δεν είναι παραλία για γυμνισμό, αλλά φαίνεται ότι ο κύριος στο πάρκινγκ έχει άλλη άποψη. Μπορεί όμως να τον αδικούμε και φοράει άσπρο μαγιό με ζωγραφισμένο κώλο.

20.6. Κάνουμε το γύρο του νησιού και ακόμα μια φορά τρελαινόμαστε με την ομορφιά του. Τόσα χρόνια ερχόμαστε και ακόμα διαπιστώνουμε καινούρια ωραία μέρη. Και παντού μοσχοβολούν τα άγρια βότανα!

Edelos (1.247 m)

Λεπτόποδα. Το ταχυδρομείο και το καφενείο.

22.6. Πάμε στη Χώρα για ψώνια και όπως πάντα επισκεπτόμαστε και τον αγαπημένο Καφενέ μας. Αυτή τη φορά όμως δε μας περιμένει τόσο ειδυλλιακή ησυχία, γιατί μια ορδή μαθητές σε εκπαιδευτική εκδρομή κάνει αφόρητη φασαρία και κάνει τον καφετζή μας να τους ευχηθεί όλα τα χειρότερα. Πάμε στη Βέσσα, όπου τρώμε σουβλάκι με πίτα στη γραφική

πλατεία του χωριού. Μας ρωτάνε πού μένουμε και τότε ένας εργάτης στο διπλανό τραπέζι μας λέει ότι δουλεύει στον Εμπορειό. Υπάρχει εκεί μια γριά τουρκάλα που έχει μια ταβέρνα, μας λέει και αναρωτιόμαστε τι εννοεί. Δεν έχει γριά τουρκάλα με ταβέρνα στον Εμπορειό, σαχλαμάρες, λέμε. Δίπλα στο House Fay, εξηγεί, τον σερβιτόρο της τον λένε Στέλιο. Εννοεί τη Μαρία. (;;;) Δεν ξέρουμε γιατί να είναι γριά τουρκάλα, αλλά αυτό που μετράει είναι να έχουμε πάλι μια ιστορία για κουτσομπολιό, έτσι δεν είναι ανάγκη οι φίλοι μας να λένε κάθε βράδυ τα ίδια παλιά καλαμπούρια, φέρνουμε καινούργια!

Βέσσα

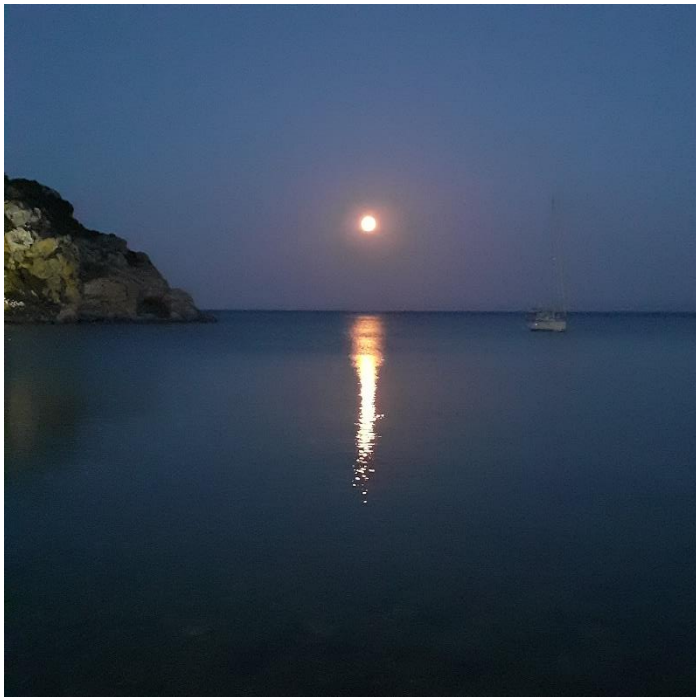
Το βράδυ ο Πυθαγόρας μάς φέρνει ένα μεγάλο κουτί γεμάτο ρίγανη, που μπορούμε να πάρουμε έτσι στη Βιέννη ή να την τρίψουμε πρώτα. Η μαμά της Πάτρα, Χρυσούλα, θυμώνει πολύ, γιατί νομίζει ότι εμείς σαν ξένοι δεν μπορούμε να τρίψουμε σωστά τη ρίγανη, πώς είναι δυνατό να μας την φέρνει έτσι, βλάκα, φωνάζει. Καμία αντίρρηση. 😊 Μετά πάει το κουτί στην κουζίνα και μας υπόσχεται ότι θα τρίψει τη ρίγανη για μας. Χαιρόμαστε πολύ και ο Πυθαγόρας δεν έχει πρόβλημα.

23.6. Άγριες κατσίκες στους βράχους του Φωκιού πετάνε τεράστιες πέτρες στην παραλία, παρά λίγο να μας σκοτώσουν, αλλά εκτός αυτού περνάμε μια πολύ όμορφη και ήσυχη ημέρα στη θάλασσα. Το βράδυ μας κάνει εντύπωση ένας πελάτης που κάθεται στου Μιχάλη χωρίς πουκάμισο. Ο Μιχάλης του

χαρίζει ένα μπλουζάκι για να μην κρυώσει, αλλά δεν το θέλει, γι' αυτό το χαρίζει στο Γιώργο. Καλά, επιτέλους μπορεί να κάνει διαφήμιση για καφέ Lavazza. Αργότερα μαθαίνουμε απ' τη Γιούλη ότι πρόκειται για έναν γιατρό που στην επαγγελματική του ζωή πάντα φοράει κοστούμι και γι' αυτό στις διακοπές απορρίπτει όλα τα περιττά ρούχα.

24.6. Το βράδυ πάμε στου Μιχάλη γιατί από εκεί βλέπουμε καλύτερα την πανσέληνο.

Ο Διαμαντής φέρνει ένα στυλό κι ένα χαρτί και αυτό ανησυχεί τον Γιάννη και τον Νίκο. Μήπως δουλεύει για την εφορία και τους γράφει πρόστιμο;;; Δεν τους λέμε ότι θέλει να μας γράψει αριθμούς για να παίξει στο αυστριακό

λόττο. Τις επόμενες ώρες κάνουμε σχέδια για τα εκατομμύρια που θα κερδίσει. (Κέρδισε 1 ευρώ και 20 λεπτά, αλλά μην πάτε τώρα όλοι να του ζητιανέψετε, δεν του αρέσει αυτό).

Του λέμε ότι γνωρίζουμε έναν Αυστριακό παπά που κάνει γυμνισμό στο Φώκι και ότι ο Πυθαγόρας δεν το πιστεύει γιατί ξέρει ότι «οι παπάδες πάντα φοράνε ράσο». «Μάλλον φοράει διαφανές ράσο, όταν κάνει γυμνισμό», υποθέτει ο Διαμαντής.

Οι παπάδες φοράνε πάντα ράσο
και όταν κάνουν γυμνισμό, φοράνε
διαφανές ράσο. Έτσι λένε
ο Πυθαγόρας και ο Διαμαντής.

Τρώμε μια υπέροχη τσιπούρα την οποία ψάρεψε ο Πυθαγόρας την περασμένη νύχτα. Κάτι πιο νόστιμο και φρέσκο δεν υπάρχει στον κόσμο!!!

25.6. Ο Διαμαντής κι εμείς γραφόμαστε στο σύλλογο «Φίλοι του Εμπορείου». Μεγάλη τιμή, γιατί τώρα είμαστε κι εμείς υπεύθυνοι για τον καθαρισμό και τον εξωραϊσμό του χωριού και των παραλιών. Το βράδυ είμαστε στου Μπάμπη και η Χρυσούλα μας δίνει την τριμμένη ρίγανη. Ευτυχώς έχω ακόμα μια σοκολάτα Μότσαρτ να της χαρίσω! Αργότερα έρχεται και ο Γιώργος και τα λέμε μέχρι πολύ αργά.

26.6. Μια υπέροχη ημέρα στην παραλία κι μια τρομερή βραδιά με ποδόσφαιρο. Οι Ιταλοί νικούν εναντίο μας, απίστευτο αυτό! Ευτυχώς έρχεται η Χριστίνα και τα λέμε, έτσι η βραδιά γίνεται όμορφη... και πάλι τελειώνει πολύ αργά!

27.6. Τελευταία θαυμάσια ημέρα στην παραλία και τελευταία βραδιά του Μπάμπη με το Διαμαντή, τον Πυθαγόρα και τη Χριστίνα. Τρώμε, πίνουμε, τραγουδάμε, λέμε καλαμπούρια... και πάλι τελειώνουμε πολύ αργά! 😊

28.6. Αφήνω την κιθάρα στη Γιούλη, επειδή θα ξανάρθουμε τον Αύγουστο και γυρίζουμε στην Αυστρία χωρίς το παραμικρό πρόβλημα. Χαιρόμαστε για μας και λυπόμαστε γι' αυτούς που περιμένανε πιο συναρπαστική έκθεση. 😊